

Ja, nej eller nästan

Jag funderar på om inte vederbörande föreningsbestämmare ska införa två nya ämnen bland det övriga på föreningens forum.

Ämne 1 skulle kunna ha rubriken "Körning ja" och ämne 2 rubriken "Körning nej"

"Körning ja". Där får vi veta att någon kört en sväng.

Det verkar som om en av de viktigaste nyheter i värden är när någon som är medlem i en mc-förening och äger en hoj också nyttjar densamma!! För visst är det så att det är oerhört intressant och upplysande för Olle i Korpilombolo att få reda på att Kalle i Knäckebröhult har varit ute och åkt en sväng med sin hoj. Nu är det väl kanske inte sååååå stor sensation att en medlem i en mc-förening så ofta som möjligt luftar hojen. Det är ju om inte jag har missuppfattat allt hela grejen med att äga en hoj. Mer sensationellt vore ju om medlemmar i

föreningen Inte någonsin åker hoj. Men som sagt, visst är man oerhört nyfiken på att få reda på nästa person som tagit en tur, man riktigt skälver i kroppen av upphetsning. Tänka sig att medlemmarna i en hojförening ändå bara svänger iväg så där, visst är det på gränsen till dekadent. Det är ändå tur att inte alla medlemmar i en förening skriver så fort de varit ute på en körning.

"Idag tog Jag en tur", och jag, och jag, och jag, och jag och..... 5000 till, ja ni förstår vilket intressant ämne och nödvändig upplysning.

"Körning nej". Där får vi veta att någon annan nästan kört en sväng, men bara nästan kört.

"Jo jag såg att vädret var helt ok och jag måste erkänna att jag Nästan tog ut hojen och Nästan tog en sväng", skriver Orvar# (nästan på forumet). Då blir väl vi alla rejält avundsjuka, tänk att Orvar Nästan tog ut hojen och att han nästan tog en tur. Jag var ju själv inte ens i närheten av nästan. Jag var nog nästan mer åt andra hållet, fast bara nästan.

Jag kan se Orvar när han slog upp sina ljusblå på morgonen tittade ut genom fönstret och för ett ögonblick trodde att han kommit till himmelriket. Morgonen var så klart vacker så man för sitt inre kunde höra änglar spela. Fåglarna satt kvittrande bland de första lite gula höstlöven och han såg att det var en mycket lätt bris som smekte genom trädet. Orvar kände att han blev fuktig i ögonen ungefär som när han igår kväll råkade sprätta en jordnöt i ögat när han smuttade på whiskyn som han inhandlat i Tyskland för en billig penning.

Idag tänkte Orvar, idag får det bära eller brista nu ska jag ta en rejäl runda med hojen. Han kollade extra noga i spegeln om han såg ut som en cool

vulcanrajdare. Jo skapligt tyckte han fast det är klart att magen kunde ha varit lite mindre och låren lite tjockare men för övrigt var det väl ok. Han förberedde sig noga. Fram med skinnkläderna, långkalsonger och en extra tröja, här ska inte frysas tänkte han. Stövlarna såg nyputsade och ut och handskarna kändes mjuka och fina. Nu skulle det bli åka av, fast först lite frukost.

När han ätit klart, besökt toaletten och läst morgontidningen så började han sakta ta på sig. Det skulle ske lugnt och fint, en lite ritual som kändes så härlig när han visste vad som väntade. Under tiden som han klädde sig så tänkte han på henne i garaget. Nyputsad och fin som hon var och nu skulle hon ut och glänsa i solen. Han funderade på när förra turen hade ägt rum men kunde inte komma ihåg riktigt när. Men han kom i varje fall ihåg att han nästan tagit en tur för två veckor sedan men kom inte ihåg varför den inte blev av. Men strunt samma Idag var dagen T som i tur. Nu skulle asfalten få bekänna färg när Orvar drog iväg med ett härligt brummande ljud.

Orvar tittade sig i spegeln en sista gång och konstaterade att allt satt perfekt. Han kollade klockan och såg att den närmade sig 12.00 och kände i magen att det kanske var dags för lunch. Men inte kunde han tänka på lunch nu när han skulle ta en rejäl åktur. Nej det fick vänta.....fast en macka och en stekt korvbit skulle ju inte sitta fel. Fast då måste han ta av alla kläder igen och göra om ritualen. Men ok en snabblunch fick det bli. Han stekte sina korvar, åt sin macka och slötittade på TV:n. Han ryckte till när han hörde väderprognosen. Visst sa hon regn. Jo, han hörde det igen regn i norra Tyskland, sa hon. Nu var ju inte Norra Tyskland nästgårds men vem vet hur snabbt regnmoln rör sig. Tyskland, Danmark, Sverige, tänkte han, det gick snabbt det.

Han funderade inte mer på det, ja lite förstås men det var inget att bry sig om. Han plockade undan disken och började om på sin klädesritual. Han kände sig nöjd att det nu var dags och att regnet var långt borta. Varför tänkte han på regnet, löjligt sa han till sig själv. Klockan tickade iväg och hur den redan hunnit bli nästan två det kunde han inte förstå. Men dagen är lång och vädret är underbart och nu ska det köras, lita på det. Han tog på sig sina stövlar, öppnade dörren och gick ut. En fantastisk dag tänkte han och vilken tur nu när man ska ta en härlig långfärd med hojen.

Orvar gick till sitt garage öppnade porten och där stod hon. Herregud vad du är vacker sa han till sig själv. Nyputsad och nyservad och med däck som bara rullat 60 mil. Han tänkte på hur mycket arbete som han lagt ner på att få henne så glänsande vacker som hon nu var. Många timmar ägnade han åt henne i garaget. Ja faktiskt många mer än vad han körde. Det var ju egentligen meningen med hojlivet tänkte han för sig själv, att ha en glänsande vacker motorcykel i garaget för att visa upp för sina grannar.

Han gränslade henne och tryckte utan pardon in hela sin nyckel i låset. Nu skulle han bara trycka på rätta knappar för att hon skulle gå igång och spinna som en nöjd katt. Han kom bara till tanken då han tyckte sig höra ett muller. Visst lät det som åska. Att det var en granne längre bort i garagelängan som stängt igen sin tröga garagedörr med ett muller, ja det visste ju inte Orvar. Nu var ju inte Orvar den som chansade på en åktur om det fanns risk för regn i norra Tyskland, nej fattas bara med en nyputsad hoj.

Orvar klev av hojen och tittade ut. Visst var det strålande sol, men för hur länge då? Rätt som det var så skulle det väl bara smälla till och så kommer ösregnet.

Han tänkte då återigen på allt arbete med att putsa hojen som det skulle bli. I ett sådant busväder som nu närmade sig så skulle det bli mycket arbete, om han nu någonsin skulle få hojen ren igen. Han förbannade sin otur nu när han skulle ta en tur. Att det kanske skulle bli regn det hade ju han inte trott. Visst solen flödade med för hur länge? Orvar tittade förnöjsamt på sin blanka hoj, stängde dörren och var glad för att han nästan hade tagit en långtur. Men nästa gång, ja då skulle det verkligen bli av.

När han kom in, tog han av sig sina kläder och satte på sin dator. Han loggade in till Vulcan Riders hemsida, gick in på forumet och startade ett nytt ämne med rubriken "nästan en långtur idag". Alla läsare dreglade av avundsjuka, tänk att Orvar NÄSTAN tog en tur och vad intressant att han berättade för oss övriga som inte ens varit i närheten av nästan, utan bara nästnästän.

Ps! För att ingen ska känna sig påhoppad så är namnet Orvar naturligtvis påhittat. Orvar kan lika gärna ha hetat något annat påhittat.